

man tvinger fædre hjem på barselorlov, ja, så har de fået mere frihed, for så har man jo fået dem til at tage mere orlov. Men det, jeg definerer som frihed, er, at det skal være op til fædre og mødre selv at fordele orloven, men at vi som politikere selvfølgelig skal give gode rammer og gode betingelser for at tage barselorlov.

Efter min definition er friheden størst med det, som vi vedtog i 2002, nemlig en fri og fleksibel barselorlov, hvor 14 uger er til kvinden, 2 uger til manden og hele 32 uger til fri og fleksibel fordeling mellem manden og kvinden. Det er frihed i år 2006, må jeg sige til hr. Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Venstres ordfører mener, at oppositionen befinder sig i et andet årti end nutiden, men man kunne måske spørge, om det ikke netop er oppositionen, der i dette tilfælde er repræsentant for den moderne tilgang til spørgsmålet, der netop handler om at sikre, at vi i 2006 også i realiteten når dertil, hvor der er opnået reel ligestilling i familierne. Det er faktisk det, der er baggrunden for, at vi har fremsat forslaget, og det er også baggrunden for, at vi sætter det til afstemning, for vi synes, det er et enormt vigtigt forslag, der vil få stor betydning for ligestillingen i det danske samfund.

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører, som siger, at vi skal sikre, at rammerne er rigtige: Når man ser på de resultater, der er kommet ud af den såkaldt fleksible ordning, som regeringen har indført – her tænker jeg på de supplerende svar, som ministeren oversendte til Folketinget i sidste øjeblik, inden den fortsatte andenbehandling var sat på dagsordenen – viser det sig jo, at det ikke er 3,6 uger, som vi fik at vide i første omgang, men kun 2,6 uger, danske mænd i gennemsnit tager barselorlov. Mener Venstres ordfører, at det er tilfredsstillende? Og mener Venstres ordfører, at det er at give rigtig gode rammer for familierne?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg kan fuldstændig bekræfte over for den socialdemokratiske ordfører, at Venstre mener, at det er de bedste og mest fleksible rammer, man overhovedet kan give de danske børnefamilier, når det handler om barselorlov: 32 uger til fuldstændig fleksibel fordeling mellem manden og kvinden.

Når det så er sagt, skal der ingen tvivl herske om, at også jeg ønsker, at mændene skal tage mere barselorlov, end tilfældet er i dag. Jeg ønsker bare ikke, at vi skal tilbage til en 1968-tankegang, hvor fædre skal tvinges hjem. Nej, jeg ønsker frihed, jeg ønsker fleksibilitet, og det synes jeg ærlig talt også Socialdemokraterne skulle tage at ønske sig, for vi lever altså i 2006. Nogle gange kunne man tro, at Socialdemokraterne tror, at vi lever i et helt, helt andet årti, men i dag er det altså friheden, der har sejret.

Kl. 14.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Kirsten Brosbøl for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Det er sjovt, så forskellige opfattelser man kan have af det spørgsmål.

Landene rundt om Danmark begynder jo i høj grad at kigge mod de nordiske lande, som har indført øremærket fædrebarselorlov. Vi har lige oplevet – faktisk mens forslaget blev behandlet i udvalget – at Tyskland nu også har indført øremærket fædrebarselorlov, så det kunne jo godt være, at Danmarks regering skulle prøve at se sig lidt omkring og se, hvad der foregår rundt omkring i verden, og hvad andre regeringer rundt omkring opfatter som en moderne tilgang til spørgsmålet.

Det er helt tydeligt, at vi er fuldstændig uenige om, hvad der er en moderne tilgang til barselområdet, så det tror jeg sådan set ikke vi kommer videre med her i dag. Men det er bare vigtigt, at vi får sendt et klart signal om, hvad vi fra oppositionens side opfatter som en moderne tilgang til spørgsmålet.

Venstres ordfører siger, at regeringen også er enormt optaget af, at vi skal have længere fædrebarselorlov i Danmark, og jeg har også bemærket, at ministeren har udtalt, at han er bekymret over, at det faktisk er fædrene, der oplever den største tilbagegang i det antal uger, der tages, så jeg vil godt spørge Venstres ordfører: Hvad er det helt konkret, regeringen forestiller sig, der kan gøres? Når vi nu ved, at øremærkingen faktisk virker, var det så ikke en idé at begynde at se lidt på, hvad der egentlig kan skabe resultater, frem for hvordan man bare kan bevare status quo?